

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.

„1/2 „ 1 „ 60 „

„1/4 „ — 90 „

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.

„1/2 „ 3 „

Numeri singuratici se vând
în Cluj cu 5 fileri, într'alte
locuri cu 6 fileri.

Răvașul

INSERTIUNILE

se plătesc după mări-
mea locului ce ocupă;
fiecare cm. □ costă o-
dată 10 fil., de 2 ori
8 fil., de 3 și mai multe
ori 6 fileri.

ADRESA:

„RĂVAȘUL“

CLUJ. KOLOZSVÁR
6. JÓKAI-UTCA 6.

Redactor resp.: Dr. IULIU FLORIAN

Apare în fiecare Sâmbătă

Proprietar-editor: Dr. E. DĂIANU

Cu 1 Ianuarie începe nou abonament
la

„Răvașul“ Pe 1/4 de an costă 90 fil.
„1/2 „ „ „ 1'60 „
„1 „ „ „ 3'20 „
Restanțierii să binevoiască a-și achita datoria!

Maramureșul.

Peripețiile războiului din Asia, pe ale cărei câmpii înroșite de sânge au fost chemați să se măsoare în lupta dintre două rase și ficiorii jalnicei *Basarabii*, au făcut ca Românimea să-și mai aducă aminte de aceasta parte rănită a ființei sale. În presă, oglinda sbuciumărilor vieții noastre, s'a făcut un tremur mișcător, la vestea că și sânge românesc are să se verse pe văile Manjuriei, și în urmă neamul și-a îndreptat ochii sufletești spre acea parte a moșiei sale, pe care se părea că a uitat-o de tot. A uitat-o, deși pe pământul Basarabiei sunt atâtea urme puternice ale unei străvechi vieți românești. Cetăți, de cari se leagă amintiri de vitegie, mănăstiri, de cari pomenesc legende și cucernice amintiri de vlădici cu inimă mare; sate și orașe, cari au dat fii mari și bărbați cărmuitori neamului întreg; și pe urmă văi și plaiuri, în cari trăiesc și tângesc, după puțință, mii și mii de frați și surori — toate, toate păreau uitate.

Un fapt de energie înse — intrarea Băsarabenilor în focul războiului din estremul Orient — ne-a adus aminte de toate acestea, ne-a făcut să ne gândim earăși la Basarabia și la toată lumea cea sombră de idei, cari o umbrează în mințile noastre.

Avem și noi, cești de dincoace de Carpați, — patria mai restrinsă a neamului — Basarabia noastră — pe care era să o uităm. S'a rupt și aceasta din cercul vieții noastre comune; e osândită și ea la o viață de tângire izolată, pradă unui regim de împregiurări străine de ale noastre. E Maramureșul. Și aci elementul românesc se întâlnește cu cel slav, care ca o inundare lentă dela nord, tot spală și mănâncă din țermuri, în dauna noastră. Și aci energia națională a scăzut, deși s'au păstrat, într-o formă veche, medievală toate obiceiurile în care se manifestează viața proprie românească a poporului nostru.

Clasic pământ e și pământul Maramureșului pentru noi. Pe cum în valea Nistrului, așa și aci în valea Tisei, găsești urme străvechi de viață românească, oare când puternică, azi însă stinsă. Mănăstirea cea mai veche românească, — cea din Peri — a fost aci. A fost — azi nu mai este, pentru noi. Oștenii lui Dragoș, descălecătorul Moldovei, de aci au pornit, și Tătarii pentru cea din urmă oară aci au fost clobiți, ca să nu mai cuteze mai mult a molesta pe pacinicii locuitori cu năvălirile lor de pradă. Oameni mari ne-a-

dat și aceasta țerișoară din care isvoarește Tisa și din care a răsărit viața românească a Moldovei. Și noi totuși pare c'am uitat-o, și ea ne-a uitat de asemenea. Abia acum de curând — rar ni-se dau atari semne — un act mai de energie națională, ne-a adus aminte earăși, că... »doar Dragoș e din Maramureș«. Românii din Sighet și jur au mărturisit la fel în cauza școalelor amenințate, și au luat — cu puține excepții dureroase — aceeași poziție, ca și frații lor din Ardeal și Ungaria proprie.

Eată de ce ne îndreptăm ochii spre Maramureș. Ni s'a descoperit apoi, nu de mult și un eveniment literar dintr'aceeași parte. Am dat de veste, că aici la Cluj, s'a anunțat într-o conferență — ținută într'un cerc mai restrins, despre un scriitor maramureșan, Artemie Anderco, care deși nu mai este între cei vii, a lăsat după sine scrieri, cari îl reînvie în mijlocul nostru, și poate să facă ca se reînvie și în noi interesul față de patria sa, și a noastră a tuturor, cari ne iubim neamul, față de țara Maramureșului.

Revistele noastre literare au apreciat cum se cuvine acest moment de înviore, și cu timpul se va vedea tot mai bine importanța lui. În anul acesta ce începem vom publica, în foaia noastră mai multe pagini din scrierile lui Anderco. S'au făcut pregătiri ca acelea să se publice în întregime într'un volum. Asta va deștepta și pe frații maramureșeni, și ne va face și pe noi să ne interesăm mai mult de țara și de soarta lor. Maramureșul e mărgea prețioasă în salba românimei.

Crestături.

— Conferența conchemată la Sibiu de dl G. Pop de Băsești pe 10 Ian. n. 1905 s'a întrunit de fapt. Întăiu a fost oprită, dar la intervenția guvernului s'a permis să se ție. Au luat parte vre-o 97 bărbați. S'a hotărât ținerea programului național dela 1881 — la care au mai adaus unele puncte — și părăsirea pasivității. Noi ne-am fost spus înainte părerile despre aceasta conferență, în nrul de Crăciun și într'un număr extraordinar scos în ajunul Crăciunului. De aceea ne abținem decamdata dela aprecierea întrunirii, deși simțim, că vom trebui să mai spunem multe, foarte multe — la timpul seu.

— Axente Severu, singurul stejar rămas din codrul național dela 1848, zace greu bolnav în spitalul din Brașov. Eată vestea dureroasă ce o aflăm în preajma anului nou...

— »Activitatea«, foaia D-lui avocat Dr. Aurel Muntean din Orăștie a încetat, de a mai apărea. În numărul seu cel din urmă »Activitatea« publică »convocarea« d-lor G. Pop de Băsești și Dr. V. Lucaciu, apoi zice:

»Acum, după-ce chiar cei chemați încă se mișcă pentru inaugurarea *vedită și pe față* a unei *ere noue*, profesată de noi în restimp de patru ani... am aflat cu cale a sista edarea foii noastre«.

Câtă ironie, fină, la adresa »activiștilor« nostri în aceasta sistare! Când hotăresc activitatea, moare »Activitatea«.

La începutul anului.

»Răvașul« a intrat în anul al 3-lea, dar a rămas și va rămânea tot cea-ce a fost în trecut, un reprezentant cinstit al ideilor *creștinismului și româanismului*.

Neabătuți de valurile schimbăcioase ale politicei militante vom ținti neconținut la *idealul*, spre care trebuie să ni-suiască fie-care Român luminat de învățăturile creștinești. De aceea ne vom ocupa și în viitor mai ales cu *chestiunile perpetue*, dela cari atîrnă vitalitatea neamurilor. Și ne vom adresa în deosebi, cătră iubiții nostri țărani, cari sunt temelia neamului și bisericei noastre.

Noi nu vă făgăduim, iubiți țărani, »pășunat ieftin în pădurile statului« — cum o fac aceasta alții, — ci vă vom conduce la pășunat bun sufletesc pe câmpiile vecinic verzi, ce le deschide inimii și minței omenesți Dumnezeuescul păstor *Isus Christos*.

Nu vă făgăduim nici leacuri în cinste pentru boalele și durerile voastre trupești — cum o fac niște doftori minunați din timpul nostru — dar vă vom da neconținut balsamul vindecător al boalelor și durerilor sufletești, după învățăturile Marelui Doftor al trupurilor și sufletelor, *Domnul Nostru Isus Christos*.

Arătându-vă calea arătată de Cel ce este »*calea, adevărul și viața*«, credem a sluji mai bine neamului nostru, celui iubitor de viață și dornic de adevăr.

În lucrarea noastră, scutiți fiind de ori-ce interese trecătoare, contăm ca și până acum la sprijinul iubiților frați preoți, într'u al căror ajutor jertfim toată munca noastră.

RĂVAȘUL CLUJULUI

— Pomul de Crăciun al copiilor săraci. Femeile se caracterizează prin bunătatea de inimă și prin darul de a mângăia pe cei necăjiți, pe cei îndurerați, pe toți loviți de soarte. Femeile sunt create pentru a fi soții și mame și D-zeu le-a înzestrat inima cu astfel de însușiri, încât să poată îndeplini celea două misiuni frumoase. — Gândurile acestea mi-au venit în minte, cu ocaziunea împărțirii darurilor de Crăciun copiilor dela școala noastră confesională. — Reuniunea femeilor »S. Maria« din Cluj a început o colectă printre Clujeni, cu scopul, ca să facă daruri de Crăciun școlărilor nostri. S'au adunat cam 80 coroane, din cari s'au cumpărat haine, încălțăminte, năfrâmi, și căciuli, — s'au mai adunat mere, nucii, smochine, etc. Comitetul Reuniunii a hotărât, ca să facă pom de Crăciun, ca așa să aibă și mare plăcere bieții copilași. — Miercuri în 5 I. c. s'a și făcut pomul în cancelaria parohială gr.-cat. luând parte la împodobirea lui P. S. Doamnă Véd. Truța, și Eleonora Ranta și D-șoarele Ana Pop, Alesandrina și Elena Hossu și Claudia Stanciu. Iți era mai mare dragul să vezi, cum se îngrijesc D-șoarele noastre să găsească loc potrivit pentru fie-care lucru, pentru-ca cu atât mai frumoasă înfățișare să aibă pomul. Pomul — spre lauda Domniilor lor fie zis — a fost împodobit foarte frumos. — Joi s'ara a fost împărțirea darurilor în prezența unui frumos număr de Doamne, Domnișoare și Domni. După-ce

